

MISJONSBRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

1. ÅRGANG

NUMMER 15

TORS DAG 1. AUGUST 1929

KINABREVE

Den første dåp i Lantsun. — Frafallen vendt tilbake. — Evangeliet får inngang.

Billedet viser dem som ble døpte, samt sees broder Schrøder, hans to gutter og øverst, i midten br. Schrøders evangelist. Til venstre str. Brundtlands to evangelister, og evangelistens hustru, og str. Brundtland.

Fra Christofa Brundtland.

Shang Lantsun, Shangyangchen. Near Taiyuan Shansi, N. Kina. 17. juni 29.

Kjære venner!

Dersom I blir i mig og mine ord bli i Eder, da bed om hvad I vil, og det skal vedfæres eder.

Joh. 15, 7.

Der er en betingelse fremsatt her, om vi skal få hvad vi så ber om; og det er ganske enkelt og liketil, å bli i Jesus og la hans ord bli i oss, da kan vi be om hvad vi vil og det skal vedfæres oss. Lovet være Gud! Vi kan så trygt stole på hans ord.

Har lyst å fortelle dere litt herfra. Vi er glade ved å få erfare Herrens trofasthet og seier i blandt oss.

Den 11. juni hadde vi den første dåp i Lantsun. Broder Schrøder samt to av guttene og en av Hans evangelister, kom hertil lørdag og vi hadde stormøte for tre dage. Det var en velsignet tid som vi aldri vil glemme og den lever i erindringen hos kineserne, både de troende og de ufrelste.

Broder Schrøder forrettet dåpshandlingen og det var en fryd å se deres alles glede over å gå i dåpens grav med Jesus og så for fremtiden leve opstandelseslivet med ham.

Blandt de døpte var der tre smågutter, nemlig broder Schrøders to og den tredje en gutt herfra. Det er velsignet å se barna frelste og de forstod godt alvoret av dåpshandlingen.

Om eftermiddagen hadde vi Herrens nadverd og vidnemøte og vi kunde ikke annet enn fryde oss ved å høre deres alles glede i Herren.

Her er nu fire hjem i denne by som omtrent alle i hvert hjem har mottatt frelsen i Jesus og de fleste er blitt døpt og vi håper de øvrige vil komme efter. Der er også fire andre hjem, hvor kun en i hvert hjem har mottatt frelsen; men de ber alltid for sine slektninger.

Herren skal ha takk for bønnhørelsen og for trøst som gis oss, ja i overflod, får vi alt, hvad vi trenger. Halleluja!

De troende stiller sine hjem åpne for kvinnemøtene og vi har i den senere tid hatt våre møter i gården og på den måten samlet flere kvinner og disse møter har vært til stor velsignelse, både for oss og for dem.

En eldre mann som trodde på Jesus for 30 år tilbake; men som i all denne tid har vært en frafallen på grunn av opiumslasten er nu kommet tilbake og blev døpt.

Ønsker at vennene vil be for ham, at han nu kan bli et godt eksempel i denne by.

Hermed en hjertelig hilsen til alle venner i hjemlandet.

Bed for oss!

Eders i Mesterens tjeneste Christofa Brundtland.

Fra Esther og P. O. Schrøder.

Vi er av br. Toftner, Oslo, — der er kasserer for misjonær Schrøder — blitt sendt nedenstående brev.

Jutshien Shansi, N. China 28. mars 1929.

Elskede i troen. Broder Toftner samt vennene, Oslo.

La dine klæder alltid være hvite, og la ikke olje fatter på ditt hode.

Predikeren 9, 8.

Just mottatt ditt brev av 16. febr. med innlagt sheek for misjonen. Hjertelig takk for gaven i Jesu navn, til alle som har del deri. Der er lønn for ditt arbeid, sier Herren, og de skal vende tilbake fra fiendens land, ja hvilken troesstyrkende sannhet, venner.

Det er lønn hos Herren, og får vi stå og se syndere komme ut fra fiendens grunn, hvor de har tjent ja trellet under Faraos åk, noen op til firti, femti år, o, hvor er det herlig, ja og bringer det hele ens tilværelse i lovprisning til Herren, ti ikke er det ved her eller makt, men ved Herrens ånd, at fienden må slippe sitt bytte, Halleluja. Takk til Herren for

Hør skal vi så?

Hør skal vi så?
Hør skal vi så?
Den hvor du kan
et hjerte nå,
over den hele vide jord,
hos far og søster,
hos venn og bror,
på gate, i kirke,
i arbeid og lek,
hos kinnen rød
og hos kinnen blek,
ja, hvor der er muld
om blot til et strå,
der skal vi så,
der skal vi så.

Kr. Janson.

full, herlig, ja, overflødig seier i Jesu blod.

Det fullbragte verk, ja Golgataverket taler enn sitt språk idag. Og er det dette, venner, som holder oss opp fornyede i vår ånd, til stadig å stride troens gode strid, nemlig å hvile i hvad han har talt. Alt har i ham sitt ja og amen, Gud til ære ved oss.

Bibelundervisningsmøtene for de kristne holder fremdeles på og har den hele tid vært godt besøkt. Vårt hovedemne har vært: Brudens optagelse, Jesu annet kommer, brevene til de syv menigheter, hvilket lære, de seks menigheter hadde besmittet sig med, har vi også nøie gått igjennom. Herren har talt herlig i vår midte, ja Guds kraft har falt over forsamlingen flere ganger. Gud har besøkt sitt Israel efter ånden med Jerusalems løkter, (den Hellig-Ånd), ja hjerteransakende stunder har Herren benådet oss med. Ja, må Herren hjelpe oss alle at vi må holde til i broderkjærlighetens menighet (Filadelfia) i ånd og sannhet, og skal vi da enn mere se Herrens herlighet åpenbart i, ved, og igjennem denne menighet. Amen.

Bønnens Ånd (har ved disse ukers bibelundervisningsmøter for de kristne) grepet om sig. Lo-kalet er åpent fra morgen til aften, så hvemsomhelst kan tilbringe den tid de har i bønn, og har det vært hjertegripende å høre mange bønne-rop, som har steget opp fra de kristnes hjerter, om frelse for deres hjem og slektninger, og om en riktig vekkelse i Kina. Venner, når tid gis, minnes at de må ved tro og lydighet til ordet være villige å bære forsmædelsen, ti vi vet at lydighet til korsets evangelium bringer seier over synden og satans makt, ja kraft til liv og virke, Amen.

Esther og to av småpikene gikk ut i en av landsbyene igjen. Hun var just hjemme noen dage og gikk så igjen. Det er kall alle vegne. Første plassen hadde hun 4 dages møter. En av bibelkvinnene og en evangelist var da med henne, samt vår nest minste Lois. Nu har hatt en herlig tid derute, nu har hun de to store småpikene med sig og en av bibelkvinnene. Denne gang vil hun være borte i ti dager. Har hørt Herren velsigner og arbeider herlig i deres midte. Den

MISJONEN

Efterat Gud hadde fullendt sin skapergjerning, hvilte han på den syvende dag, alt var i hans øine såre godt.

Men synden kom og ødela hans kjæreste skapning — mennesket, og fra den tid har himmel og jord vært i bevegelse for å komme de ulykkelige til hjelp.

Løftet om kvinnens sæd som skulde knuse slangens hode — begynte å få sin oppfyllelse ved Kristi komme til jord.

En gave fra Gud: så har Gud eisket at han gav sin Sønn den enbårne — I tidens fylde kom han og hans gjerning var å ofre sig selv i de dødsdømtes sted. Han var lydig inntil døden, ja korsets død. Derfor kunde han rope fra korset: Det er fullbragt!

Underfulle sannhet.

Det er fullbragt!

Og evangeliet om dette verk skal forkynnes for alle folkeslag. Det blev forkynt for oss og det har vært Guds kraft til frelse for så mange som har trodd, og vil være det overalt uten persons anseelse, halleluja!

Har du vurdert evangeliet riktig?

Er du takknemlig for denne Guds nåde til å frelse på — av nåde.

At flest mulig skal tro ved hørelsen er en aktuell sak for Gud idag.

Er dette aktuelt for dig?

Gud har ikke kalt engle til å representere sin store sak, men mennesker, og da er det også vår sak og spre evangeliet.

Din og min —

Hvad for noe? spør du: Er det ikke misjonærenes arbeid dette?

med barna, samtidig som hun har kvinnemøtene her på stasjonen. Mens Esther er borte, ja den ene går og den annen kommer. Brødrene Wang og Yang måtte gå igjen idag, da dem skulde holde ti dagers møter på en av stasjonene, to norske mil herfra. Ja, vi har stor grunn til å prise Herren, når vi ser våre selv adopterte evangelister, hvilke fremskritt de har gjort. Vår yngste evangelist broder Chang har just vært frelst i tre år, en meget velsignet bønnens mann, som med lengsel skuer efter Jesu gjenkomst. Han har et dypt og salvet vidnesbyrd. Chang blev frelst her, og gikk til sitt hjem, og gikk igjennom meget for sin tros skyld. Ja, Herren førte ham seirende ut av prøvelsen. Hans far er buddist, men nu går de nok veldig imot alle avgudsstilbedere her i landet, ti fremdeles er dem iferd med å kaste ut avgudene av templerne, som skal brukes til skoler og lignende.

Ja, venner, nu en hjertelig hilsen til Eder alle om velsignet fremgang i Herren.

Også motta fredshilsen fra våre fem evangelister og to bibelkvinner samt alle de kristne, barna og oss selv.

— Et dumt spørsmål, men akk — hvor mange er det vel ikke som ter sig som om det skulde være så.

Sådanne er ført bak lyset. Ved å overskylle og stole på andre har de, kanskje uten å være fullt vakke for det, befridd sig selv fra noe som i deres øine krever for meget offer for dem, men det er jordens herligste privilegium de undlater å benytte, og dermed er betingelsen for fremtidig belønning også spilt.

Gud bevare oss for sådan dårskap!

Der er forskjell på tjenesten i vingården, men alle er nødvendige for det ene mål: sjelenes frelse.

Misjonærene — Gud signe dem. Kalte av Gud forlater de sin levevei, sitt hjem, folk og land og havner kanskje i en gress- eller jordhytte i Afrikas jungel uten en cent i sin lomme.

Behøver de venners hjelp?

I sin tid benyttet Gud ravnene til å bringe mat til sin tjener, og ennå kan han selvfølgelig gjøre undere, men han har sin menighet på jord for hvem han gir sin vilje tilkjenne, og vil benytte til å produsere og transportere proviant til dem i frontlinjen — misjonærene.

Man undres over at virkelig rovfuglene kunde regelmessig bringe kjøtt til Elias og ser deri Guds finger. Idag er det en kjensgjerning at misjonærprovianten ofte forsvinner underveis.

Hvad beviser det?

Å jo — Det er rovfuglnaturen som langfingret dukker opp i de troendes hjerter. De ser på det de er minnet om å gi og sier til sig selv: Jeg har igrunnen bruk for det selv i disse vanskelige tider — og så slippes ikke «kjøttet» ned til den hungrige profet, men det går i egoismens gap, hvorved den vokser sig stor og sterk og blir så begjærlig at den tar alt Gud skulde ha, og enda får den ikke nok.

Nei, grip heller de små reve som forstyrer vingården, så slipper du å ofre så meget til dem. Får de vokse sig sterke nok vil du til slutt bli «reves bytte».

Kjære troende venner: Vi har råd til både det ene og det annet. Kan vi bruke pengene til noe viktigere enn å gi ialfall en del til Guds sak?

Ta tanken med innfor Guds åsyn. I denne ferienstid er det vanskelig å samle folk til misjonsmøtene, men glem ikke misjonærene når du utrustrer dig til dine feriereiser og ditt opphold på landet. Glem dem ikke når du gjør innkjøp for ditt bord, når du fornyer din garderobe. Kan en ikke gi av sin overflod, får en innskrenke sitt levesett, selv om det skal gripe litt inn i det en selv kunde trenge. Ja, det er i Bibelens lære og ånd.

MISJONS-RØSTEN
Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Postbox 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Sommeren og hedningemisjonen.

Det er pengeknappe tider si er folk nutidigs. Og det må vi holde med i. Dog må tanken for andres beste besjele vårt liv, idet vi daglig — uten å lide hunger og nød — får hvad vi skal ha til legeme, sjel og ånd.

I denne sommer- og ferietid hvor vi så gjerne vil ferdes ute i den frie natur, har vi lett for å glemme våre kjære venner ute på misjonsmarken. Det er vi som skal støtte dem med våre midler og bønner; og det vilde være sår om vi sviktet nettop i denne tid.

Vi bedrar både Gud og vennene ved at vi ikke yder midler til misjonen. Interessen må bli større hos oss; vi må ofre mer for Herrens sak! Tenk på alle de som har ofret sitt liv, hjem og alt for Jesus, og gått i tro ut til de fremmede folkeraaser uten noenensmest organisasjonsmessig støtte. Står ikke vi her hjemme i stor gjeld?

Vel kan vi tenke som så at Herren står inne for sine barn, som han har uttalt til sin tjeneste — og det er sant. Men allikevel er vi satt til å tjene hverandre den lille stund vi lever her. Hold intet tilbake når det er Guds sak det gjelder.

Som det sees av annonsene er det venestevne både i Tønsberg og Lillesand den 10. og 11. august. For de som har anledning å reise dit vil sikkert få glide dager.

Forskj. meddelelser.

Baptistsamfundet i Norge teller 46 menigheter med 5151 medlemmer. F. t. har samfundet 7 misjonærer i Kongo, 5 distriktsmisjonærer og noen evangelister.

I Honningsvåg har det et stort fiskerhjem med 2 faste arbeidere. Samfundets pensjonskasse utgjør kr. 92,500.00 som urolig fond. Det har 52 kirker og kapeller til en verdi av 1,811,800 kroner.

Statistikk over jordskjelv. I desember 1908 blev Messina og Reggio på Sicilien delagt ved jordskjelv og vulkanske utbrudd. 77,300 omkom.

President Hoover er kvoker. Den amerikanske president Hoover er en alvorlig bekjennende kristen som tilhører det lille kvokersamfund. — Hver søndag

INDIA-BREV

Frå br. og str. Desmond.
Ranchi, B. N. Ry, India 24/6 29.

Våre elskede i Herren.
Fred i blodet.
«Salige er de saktmodige, for de skal arve jorden.»
«Kun i det ydmyke hjerte har ha sin lod og del, Og for sin bolig og trone Han velger den rene sjel.»
«Om vi vandrer i lyset, som han er i lyset har vi samfund med hverandre og Jesu Kristi, hans sønns blod renser oss fra all synd!» 1. Joh. 16, 7.

Priset være Herren, det er han som virker i oss både å ville og utrette, om vi kun villig overgir oss til ham som leret i pottemakerens hånd.

Dere venter nok på å få høre fra oss etter så lang en tid, dog når vi ikke har skrevet, så har våre tanker og bønner fulgt eder. Har vært hindret fra å skrive av flere grunner. For det første har tiden vært så optatt med arbeide fra frem om morgenen til sent på kveld og så har varmen i år vært overveldende. Tilsammen har det svekket kreftene og det er alltid under så lanne forhold at mariafeberer gjør sig gjeldende. Den kom på besøk til mig (Str. Desmond) denne gang etter to og et halvt års forløp og da varte den kun 3 dage, men denne gang rastede den i over en uke i den allerede trette hytte. Feberer var høi og smertene usigelige, men under alt fikk jeg skue op til ham som formår å utfri oss. Br. Desmond har heller ikke vært bra, men han har fått nåde til å være på benene. Det er dog underlig hvordan Herren har ledet det. Når vi ikke har vært istand til å gå ut på langture med evangeliet så har han sent folk her langveis fra og

deltar han i gudstjenesten i et av de minste lokaler i Washington uten å være særskilt kirkekledd. Stille og enkelt deltar han i vennenes møter. Nu er som bekjent kvekerne avgjorte motstandere av all krig og krigsforberedelse og mange undres på hvilke store politiske konsekvenser president Hoovers kvekeretro kan få. Denne sak er av særlig stor betydning nettop nu da De forenede stater er så sterkt engasjert i krigens og fredens problemer.

Pr. flyvemaskin.
Biskop Wade som har deltatt i Metodistkirkens konferanse i Sunsvall, vendte tilbake til Stockholm og fortsatte umiddelbart pr. flyvemaskin til Finland.

Jesus alene.
Jeg tilbragte en aften, sier David Branard, i uavlikelig bønn om Guds hjelp, at jeg dog ikke skulde stole på mig selv, men i ett og alt alltid være avhengig av min Gud. Det jeg oplevde, var isannhet forunderlig og ganske ubeskrivelig. Alt svant hen. Intet annet forekom mig å være av betydning enn hellighet i hjerte og liv, samt heden i enes omvendelse til Gud. Jeg lengtet usigelig etter, at Guds navn skulde bli åpenbart blandt hedningene, og med den største frimodighet sa jeg til ham, at han visste at jeg ophøiet ham over alt. Jeg hadde ingen ønsker

vi har fått anledning til å vidne for dem.

Det har sett mørkt ut på det økonomiske, og fienden kommer ofte med fristelser når utgiftene er større enn det som kommer inn, men Guds ord sier så salig: «Eders himmelske fader vet at I har alle disse ting i behov.» Han skal se til at hverken vi eller de skal se til at hverken vi har den glede fatter her som vi har den glede å dele med skalk komme på skam. Hadde en velsignet tur til Havaribagh for en tid siden. Det var skiddent og felt i det såkalte hvilehus hvor vi måtte overnatte og betale Rs 2.— for døgnet, men alt dette er kun småting her ute. Guds ord blev også utsådd i landsbyene som vi passerte. Guds ord skalk aldri dø. Halleluja.

Vår barneflokk i søndagsskolen forsøkes. Det er så opmuntrende å høre de små gjenta skriftsteder og heve sine små røster i bønn til den levende Gud i Jesu navn. Mange av disse har jo før kun på kalt stokk og sten og de andre jomfru Maria og heilgenene. Det er et under for oss at katolikkerne ikke nekter sine medlemmers barn å komme her for vi ansees jo for kjettere og farlige å komme i berøring med. Våre naboer på en side er katolikker og de har fått sine øine åpne så de ser at der er noe virkelig i den sanne Jesu Kristi religion som fattes i deres egen. Bed at Gud fremdeles må virke i deres hjertes.

Vil så dere forsamlingsene og den enkelte som har stått oss bi med bønn og midler vår hjerteligste takk. Snart kommer Jesus og hver enkelt husholder skal få høre: «Vel gjort.» — Allting tyder på at dagen nærmer sig. Halleluja! Motta så de varmeste hilsninger i Kristus Jesus fra oss alle her. Eders i nåden blivende Br. og str. Desmond.

om noen glede i denne verden. Det var mig likegyldig, om jeg levde, eller hvorledes jeg levde eller hvad jeg skulde gjennomgå her, når jeg bare kunde vinde sjele for Kristus.

Gud lar sig ikke spotte.

Det er før meddelt oss om en ungsocialist i Sverige som spottet Gud og straks fikk føle Herrens rettferdige straff. En lignende begivenhet inntraff på Sisilien en jul.

Et fritenkerisk vittighetsblad i Messina inneholdt i sitt julenummer følgende bønn, der er en parodi på en kjent sydtaliensk julesalme:

«O Jesubarn, guddommelige, Du vet, vi alle kjennes dig! Sann Gud og menneske tillike, La høre snart din stemme blid, Og før oss inn i himmerike, — — — O, send oss snart et jordskjelv hit!»

Tre dage derefter kom jordskjelvet, der så å si la hele den skjønne stad i ruiner. Ja, likeså sant, som Gud hører bønner, når hans barn i deres nød henvender sig til ham om hjelp — likeså sikkert lar han sig ikke spotte; — «hvad et menneske sår, det skal han høste.»

— Tenk alltid godt om næsten og best om Gud.
Thomas av Kempis.

„En sang.“

(Overs. fra eng.)

I et amerikansk blad «The Christian Herald», fantes følgende utdrag av boken «The Christ of the Indian road», skrevet av dr. E. Stanley Jones, Methodistmisjonær i Indien.

«..... Tilsatt må evangeliet bli overlevert til den dannede klasse i Amerika på en mere frydefull måte. Et evangelium, som skal gjøre inntrykk på den dannede klasse, må bli et gledens evangelium.

Det er et faktum, at den del av den evangeliske bevegelse, som hurtig utbreder sig i Chile, (En republikk på vestkysten av Syd-Amerika) er pinsebevegelsen. Og det som er mest tiltrekende ved dem er deres store glede. De lavere klasser vendte sig til dem. De synes å besidde noe som løfter menneskene opp fra sløvhed og likegyldighet. Naturligvis kan de ikke gjøre inntrykk på de lærde for de har ikke en kunnskapsrik bakgrunn, men de har hvad livet krever å finne: «En sang». Dette er hvad der karakteriserer de første kristne. Dean Church, forteller, at den hemmelige glede som pulserte gjennom den første kristne litteratur er en av de mest underbarre ting i litteraturen har kjent. Evangeliet hadde overbevisst dem om at tilsatt hadde synden og mørkets makter funnet sin overmann, og at mennesker ikke bare her og der men i en utbredt skala kunde opnå det som hittil hadde stått som en håpøst ting for skarerne: «Gudhet, glede.» Vi må også bli barn av denne samme «forunderlige overnaturlige glede.» ...

Jeg blev forundret, men på samme tid på en måte glad da jeg leste ovenstående. Jeg har ofte hatt anledning til å høre Stanley Jones her ute. Han er vel en av Indiens mest kjente predikant og har en umåtelig innflytelse blandt Indiens folk. Der går en lengsel etter denne glede som Gud i sin nåde har skjenket sine frigjorte igjennem det hele. Kan bare den lengtende skare finne hos oss kilden til livets lykke. Gleden i Gud. Anders frukt er glede. En sang i sjelen.

Jeg må si at Stanley Jones og mange erlige sjele i uforstand har stått åndens verk imot herute i Indien, men når de bare under alt kan gi oss det samme vidnesbyrd som preget de første kristne og si: «Det forunderlige med dem er at de har hvad livet krever å finne «En sang», da er vi i sannhet kommet dit hvor Jesus mente vi skulde komme: å være gledens evangeliums budbærere. Har du denne «Sang» kjære leser. Med kjær hilsen Eders søster i Kristus. Dagmar Engstrøm.

Referat

fra misjonskonferansen for Albert Kristiansens kongomisjon kommer ikke med i dette nr. på grunn av at stoffet blev oss forsent oversendt.

«Men — hvem det ei mot tager Vil ei til bryllup komme, Ennskjønt han buden var.»
Rosenius.

— Du være kommen eller ei Jesu hjerte brenne dog mot dig.
Rosenius.

Ord for dagen.

Salig er det menneske som ikke tilregner misgjerning, og i hvem der ikke er svik. Salm. 32, 2.

Hilsen fra Svarstad

Kjære misjonsvenner!

Guds fred!

«Vi har funnet Messias, det utlagt: Kristus.» Johs. evg. 1, 9. Også hit til Svarstad er det fulle evangelium kommet, alle hit til Jesus, som satte min sjel i het, og som gav mig dette ubærbare liv i min sjel. Det som den trenger idag er Jesus, ikke Jesus, ikke dogmatikk og teologi. Den døde verden må ha liv, den overflod som fåes hos Jesus Kristus! Men Jesus sier idag samme ord som fordom: «I alle ikke komme til mig for å få et liv. Hans evang. 5, 40. Det er salig hvile ved Jesu hjerte, hvile her tid og stund, hvile i det fullbrakte verk på Golgata. Da kan vi bryte med sangeren: «Hvile, bryt sikker og trygg fra verdelarm, hvilende på Herrens sterke arm.» Hos Jesus er det liv i Indias og Kinas millioner, det sier også Jesus: «Høsten er stuet men arbeiderne få o. s. v. Mat. 9, 38. Ja isannhet, høsten er stuet med Herren fylle oss misjonsnær med sin kraft, og med bønner for misjonen, at Guds rike komme til de mørkeste hedningland, at sjele må vinnes for Herren. Tiden er kort, benytt å vel i Herrens tjeneste, bed i misjonærerne som er ute, og bed at flere må sendes ut av Jesus Kristus selv. Joh. evg. 17, 18.

Målet er stort, kronen vinn til oss. Jeg akter alt for tap i Kristus har blitt så stor min sjel. Han er mitt mål og herlighet skal bli min. Joh. evg. 17, 22. Gud være takk for usigelige gave. Rom. 6, 23. Eders i Kristus forbundne brøder

Kristian Karlse

Saktmodighet.

Der er to slags stillhet i verden stillestående dams og det i pe havs stillhet. Den ene er stille fordi den ikke har noe å si; den annen fordi den avholder sig å tale. Og det er det siste, er noe verd — ikke den saktmodighet, der ikke taler, fordi den er tom, men den saktmodighet der tier fordi dens dybde er te. Jeg beundrer Jesus saktmodighet, fordi jeg i ham finner en ophøiede ro, som også finnes i store turen, den ro, som ikke er frivunget, men naturlig.

Ingen kunde ta hans liv Herreham; han satte det frivillig Gud v (Joh. 10, 18). Jeg vet at ders han vilde, kunde han ha ned legioner av engle og gjort Gøtmane til et Sinai — forvann stillheten til storm, og jeg Amli, mig i ærefrykt for den styfsteder som undlot å gjøre dette. «hellige står forundret over for den Br. der frivillig hengav sig selv og sønsus, du er større for mig i ner hjkors enn i din krone. Du er ste Ap re for mig i hvad du har gjort. I kall på enn i hvad du besitter: te ut fornørdere er nettop din her navn s het. Din selvfornektelse er solen s majestet. Din tjeneste er te frisk kongedømme. Din saktmodisærskilt store nar er din herskermakt.
George Matheson

Stevne

avholdes i Lillesand lørdag og søndag 10. og 11. august. Møte lørdag aften kl. 8 og søndag kl. 10¹/₂—4¹/₂.
Alle hjertelig velkommen!
Brødrene.

FRA SPREDTE FELTER

Fra vannestevne.

Lørdag og søndag 13. og 14. juli var et stevne man ikke kan glemme. Gud har også sine i byene langs Norges kyst. Kristiansand er en av de vakreste byer vi har i Norge land.

De frie venner i Kristiansand innbød venner fra fjern og nær å komme til stevne, og mange venner mottok innbydelsen og kom. Da vi var samlet til velkomstmøte lørdag aften var det alt kommet mange tilreisende venner fra Arendal, Fevik, Svennevik og Oslo, og det var herlig å være samlet i vennenes vakre lokale, Betania.

Br. Daniel Nilsen, Bergen, som har stått der en tid og utdelt livets brød til forsamlingen, har vært til megen velsignelse på stedet. Han åpnet møtet og sangen 157 i Chibboleth blev sunget. Siden ønsket han alle de tilreisende vennene hjertelig velkommen til stevne. Broderen leste fra salmen 122 og dvelte litt ved den. Etter ham talte Br. Bernhard Nilsen (misjonær) om Salomons tempel, hvor Herrens herlighet fylte huset, og om Herrens underbare godhet. Så talte Br. E. Thoresen fra Nehm. 9. om Jerusalems mure som blev opreist, og når alt var satt i orden og portene og de levitiske prester var satt i sine plasser, så gjorde dem sig tilgode med fete og marvfulle retter. Og det er just det vi trenger. Siden vidnet Br. Gabrielsen en fra Oslo om at ordet er det avgjørende, ordet er dig nær i din munn og i ditt hjerte, det troens ord som vi forkynner. Møtet fortsatte med flere vidnesbyrd. Br. E. Nilsen, Oslo, avla et herlig vidnesbyrd om Herrens underbare godhet og så blev møtet avsluttet, da det allerede var langt på aften. Det blev bønn og takk til Gud for en herlig begynnelse på stevnet.

Alle de tilreisende venner fikk herberge hos vennene der på stedet. Denne gang bodde jeg i Br. Strays gjestfri hjem, hvor også Br. og str. Svennevik bodde. Det var et Betania. Gud har gjort store ting i dette hjem i de siste år. Flere av deres barn er med i musikken og det er herlig å se Herrens verk på jorden. Ja, må Gud velsigne disse nådesøken med sin beste fred.

Søndagen oprant med deilig solskinnsvær. Venner var også kommet fra Lillesand, Mandal, Amlil, Vikeland og mange flere steder, så lokale var fullt av de hellige og utvalgte.

Br. Tollefsen åpnet møtet og ønsket alle de tilreisende venner hjertelig velkommen. Han leste Ap. 1, 4 og derefter bad vi til Gud. Br. Daniel Nilsen talte ut fra Salmen 72, 17. Hans navn skal bli til evig tid. Så lenge solen skinner skal hans navn skyte friske skudd. Broderen dvelte særskilt ved navnet. Det har vært store navn i verden, men de har

gått ut, de har forsvunnet, men dette navn skyter stadig friske skudd. Br. Gundersen fra Arendal talte til oss om Herrens godhet mot oss. Br. Wennesland, Lillesand, talte ut fra Kol. 1, 17. Han er før alle ting og alle ting står ved ham. Mange deilige sannheter kom frem ved broderen. Br. Bernhard Nilsen: Gud er trofast og han skal mette dig. Himlen er full av godhet. Ja, det synger i hjertet om Jesu navnet om munnen er lukket. Flere vidnesbyrd blev avlagt. Derefter sluttet formiddagsmøtet med bønn til Gud. Mange av de tilreisende blev innbudt til middag.

Kl. 4 begynte vi igjen. Br. Kronapnet møte med Hebr. 10, 19. Da vi altså brødre i Jesu blod har frimodighet til å gå inn i helligdommen o.s.v. Br. Skoie vidnet ut fra Es. 35. Ørkenen og det tørre land skal glede sig og den øde mark skal juble og blomstre som en lilje. Br. vidnet med liv. Br. Svennevik talte fra Salm. 103 om Herrens underbare godhet og trofasthet. Hvorledes Gud hadde helbredet ham. Br. Daniel Nilsen talte om Arken. I den var Noa og han var trygg. Likeså med Kristus som er vår årk, hvor vi er trygge bestandig. Wennesland, Rom. 8: «Vi er Kristi medarving. Han har gitt oss sitt ord, og gitt oss barnekår (ikke fattigkår). Ikke litt av Moses og litt av Kristus. Det er dem som tviler på den herlige frihet vi har i Jesus. Menneskene kan være svært uvidende. En kvinne spurte om Johs. brev stod i Lukas. Br. Wintersborg, Kr.sand: Frelsen holder i døden. Se mere på Jesus o.s.v. Gabriel Lunde, Mandal: Likesom jeg var med Moses, vil jeg være med dig. Søster Knudsen, Kvinnesdal: Gud har vært god mot mig. Han har ført mig inn i riket. S.andra Svensen, Lillesand: Gud har gjort store ting imot mig. Br. Gabrielsen: Rom. 10, 6: Han talte om den underbare frelse og om å forbli der, da vil hans herlighet åpenbares. I bibelen er samlet alt hvad dyr. Kun de forløste vandrer på den. Br. og søster Kristiansen, Grimstad, avla sine vidnesbyrd. Br. Nilsen talte om at han hadde en troende far og mor og det var deres liv som virket at han blev frelst. Flere søsken vidnet. Søster Wennesland talte om Guds store frelse og sang en sang. Søster Froholt, Kr.sand: Jeg vil prise Herren for hans godhet, han har vært trofast. Det kom flere budskap i tunger og tyding. Søster Nilsen fra Fevik: Der aldri var noen som Jesus på jord. Hun vidnet herlig om frelsen. Br. Gunnar fra Arendal: Det har vært underbart her idag. En broder fra Vikeland: Det er som den gode olje som rinder ned på Arons skjegg. Br. Thoresen: Hvor stort at Gud har friet oss ut. Hørte Br. Nilsen nevnte at han hadde troende foreldre. O, hvor godt den har det. Han blev vunnit ved deres liv. Jeg hadde ingen troende foreldre. Sett pris på at dere har en troende far og mor. Møtet blev derefter avsluttet. Vi hadde holt på i et sett i 5 timer. Br. Daniel takket alle vennene for all gjestfrihet og takket alle de tilreisende for de kom til stevnet. Det blev sluttet med

bønn og lovprisning til Gud. Alle drog sin vei med glede.

E. Thoresen.

Fra Salem, Mjøndalen.

Fred i ham som er opstandelsen og livet! Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader. Han som efter sin store miskunn har gjenfød oss til et levende håp ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Halleluja.

Vi er her også en flokk som lever godt og trives vel i Faderhusets jubelfylte saler. Vi priser Gud av hele vårt hjerte for den fulle forløsning han har skjænket oss i Jesus. Ja han har på alle områder ordnet det så vel. Takk og lov og pris. Vi har adgang til et veldekket bord og nyter de fete og marvfulle retter. Ære være Gud og Lammet.

Den 13 og 14. juli hadde vi vennestevne. Det kom venner fra Drammen, Svelvik, Tønsberg og flere andre steder, så lokalet blev aldeles fullt. Kan til Herrens ære si at det var herlig fra begynnelsen til slutt. Fikk isannhet erfare at vår trofaste Gud gav sitt nådesord vidnesbyrd; idet han oplyot himlens sluser og uttømte velsignelsens regnstrømme i et underbart må over og i oss, så vi jublende priste vår velsignede Frelser. Halleluja.

Nordquelle, Kjellås og Sørensen med flere forkynte Kristus; det gode gamle troesfriske evangelium som er en Guds kraft til frelse for hver den som tror. Det sang i oss av fryd, og det var jubel over hele linjen. Bedre og bedre blev det, jo lenger vi var sammen. På siste møte var der mange søsken som med begeistring vidnet om Jesus, det velsignede Offerlam, som bar all vår synd og skam. Alt gikk ut på å opphøje ham, fordi han er god og hans miskunnhet varer evindeligg. Flere kraftige budskap gjennom tunger og tyding kom frem. Takk og lov og pris. Ja et herlig og underfullt evangelium har Gud gitt oss. Vi får aldri fulltakk for vår tro: sjelens evige frelse. Det kan ei forklares, men blot erfares hvor salig det er hos Jesus. Tusende av halleluja strømmer frem fra hjertedyppet til Jesus som er vår ypperste prest, konge og alt. Amen.

Emnet om Jesus er så innholdsrikt at vi kunde skrive om det i det uendelige, men får nu slutte for denne gang. Hilsen med Ap. gj. 4, 12 fra en ringe bror, som fryder sig i frelsen.

Arnt Gundersen.

Askim.

Lørdag 20. og søndag 21. juli hadde de frie venner i Askim besøk av noen svenske venner. I den anledning var også venner fra forskjellige andre steder innbudt så det var som et lite stevne. Fra Sarpsborg var ca. 20 stk. fremmøtt; mest ungdom. Med de svenske venner var det også to evangelister, brødrene Emil Caesar og Blomquist. Fra Sarpsborg medfulgte Br. Anton Backe, som har virket en tid i Sarpsborg og omegn.

Første møte søndag begynte kl.

11 form. Br. P. Dahl ønsket velkommen og leste Esains 12. Efter bønnemøte sang og spilte Br. og søster Caesars. Br. spilte trekkspill, — eller som det heter på svensk: dragspel. Blandt annet sang han en sang som han selv hadde forfattet.

Br. Blomquist leste Joh. 1, 35—43, og talte om å være tro i det lille. Br. Caesars Salm. 130: om å vente på Herren og sette sin lit til ham under alle ting i livet. Thv. Johansen Høis, 7, 9. Br. dvelte særlig ved å høre etter Herrens røst.

Neste møte var kl. 4. Br. Blomquist sang og spilte og Br. Backe talte ut fra Johs. 17, 1—3 om å kjenne den eneste sanne Gud. Caesar spilte og sang, og flere både svenske og norske brødre og søstre vidnet om Gud.

Efter en liten pause fortsatte man igjen kl. 7 med frie vidnesbyrd. Både norske og svenske kappedes om å vidne om Jesus. Unge og gamle priste Herren. Guds And hvilte over forsamlingen hele dagen og flere budskap i tunger og tyding kom frem til trøst og velsignelse. Vi kjente som Br. Caesar sa: at det var et søskenbånd som bandt oss sammen.

Foruten de svenske brødre var det en mengde unge søsken som sang og spilte på alle møtene. Siste bønnemøte hadde vi også den store glede å be til Gud med to unge der bødte sine kne og søkte frelse for sin sjel. Alle var enige om at det hadde vært en dyrebart stund og reiste hjem takknemlig til både Gud og vennene.

Fra Harestua, Hadeland.

Stevnedagen den 21. juli oprant med strålende solskinn, og undertegnede ankom til Harestua st. Kl. 9¹/₂ form. efter 8 miles kjøring i en full lastebil fra Ytre-Enebak, fortsatte så tilfots gjennom skogen til Mouserud gård, hvor stevnet skulde holdes. Så begynte vennene å strømme sammen fra Lunner, Jevnaker, Grindvold, V. Gran og Hakadalen og flere steder, og det følte så oppløftende, bare å få hilse på de forskjellige, som man gjennom årene har delt så mange velsignelser sammen med. Br. Hans Jonserud stod op og ledet i bønn, efter å ha ønsket vennene velkommen i Jesu navn. Br. Måger kom også til stevnet, og vidnesbyrd, sang og musikk ledt til ære for Jesus. Halleluja. Vi var enige om det var et herlig stevne. All ære til Jesus. Det er godt at det gamle kortsets budskap enda kan tilfredsstille hjertene. Mennesket vil gjerne regne ut fra sitt eget, men Anden viser hen til å regne ut fra Jesus. Han skal herliggjøre mig. Joh. 16, 14. Amen.

Hilsen til Guds folk.

H. I. Ersrud.

Kvittring.

Kongsberg 22/7 1929.

Innkommne bidrag til misjonær Rachel Edwardsen, Banda, India. Pr. 4/4 29 innkommet ved kollekter og underhånden til menighetens misjonskasserer kr. 121.58. Misjonsbøsse ved Guårund Edwardsen 43.65. Pr. 6/5 29 innkommet ved kollekter og underhånden til menighetens misjonskasserer kr. 76.87. 4/6 29 do. 85.88. 8/7 29 do. 90.50. Fra B. S., Sands var 10.00. Ialt innkommet pr. 8/7 1929 kr. 428.48, hvorfor på det hjerteligste takkes hver enkelt

Fritt evangelisk stevne

avholdes, om Gud vil, 10. og 11. aug. på logen «Fredensbånd», Tønsberg.

Begynner lørdag med bønnemøte kl. 8 eftm. Søndag møter kl. 11 fm. og 5 em. Predikende brødre: O. Kjellås, misjonær Sørensen og Eugen Thoresen m. fl. Alle hjertelig velkommen! Be for stevnet! Niste og sangboken Schibboleth medtas.
O. Olausen.

Vår trofaste Gud skal lønne hver enkelt på opstandelsens morgen.
Hjertelig broderhilsen.

O. Langerud,
adr. Numedalsbanen
Kongsberg.

Jesu guddom.

Selv Napoleon må ha brukt meget av sin tid — især da de siste år — til å lese Bibelen, for der berettes at han ved en anledning i nærvær av tre høitstående offiserer uttalte: «Den bibel der på bordet er en bok til Dem. Den er ennu mer en bok til mig; den taler til mig, den er som et levende vesen.» Og mens han levet på St. Helena, vendte han sig til grev Mantholon med det spørsmål: «Kan De si mig hvem Jesus Kristus var?» Da svarede han benektende, sa keiseren: «Ja, så skal jeg si Dem det. Aleksander, Caesar, Karl den store og jeg selv har grunnlagt mektige riker — på makten — Jesus alene grunnset sitt på kjerligheten..... Jeg sier Dem... alle disse menn var mennesker, men ingen var som ham. Jesus Kristus var mere enn et menneske. Han forlanger menneskenes kjerlighet, uten avkortning, og forlangendet blir oppfylt. Vidunderlig... Alle som tror på ham får erfare denne overnaturlige kjerlighet til ham... Tiden den mektige utsetter kan ikke slukke denne hellige flamme... Det er det som overbeviser mig om Jesu guddom.

Et vist svar.

Lepaux, der hadde uttenkt en ny religion, «Teofilantropien», der skulde stemme bedre med fornuft og menneskekjerligheten, kom til den franske minister Talleyrand og beklaget sig til ham over, at hans religion fant så liten inngang blandt folket. Da svarte den gamle vise statsmann: «Det forunder mig ikke. Det er ingen lett sak å innføre en ny religion. Men ett vil jeg råde Dem til å gjøre; da vil det kanskje lykkes Dem.» «Hvad er det?» spurte Lepaux hurtig.

«Dette,» sa Talleyrand, «gjør undergjerninger, befall vinn og bølger å være Dem lydig, helbred alle slags sykdomme og skrøpeligheter, gjør døde levende, la Dem derpå korsfeste for rettferdighets skyld for syndere, og begrave, opstå så på tredje dag fra de døde, og gi dem som tror på Dem, Guds And, så vil De komme til målet.»

Et treffende svar.

— Hvad vil det si å ha ordet i sin makt? spurte en gutt en gang sin far.

— Jo, det er når man er nær ved å si noe ond, bittert og bitende og så — ikke sier det, sa faren.

Nikodemus, du må fødes påny!

Dette er et gammelt kjent avsnitt av Guds ord. Men dog er det på en måte nytt og uventet. Jeg har mange ganger lest det og jeg har også forsøkt og vidne noe over det. Men nu synes jeg å kunne se mere klart i denne beretning om Nikodemus. Når vi leser denne beretning, så må vi huske at vi har en intelligent mann for oss. Og det er den første tanke som synes å møte oss.

Nikodemus var en rådsman, av farissæerne, han hadde en høi embedsstilling, han antagelig høit akttet blandt jødene og hadde sitt sæte i det høie råd, så som var landets høieste domstol. Og vi kan godt tenke oss hvor mange rike anledninger han hadde til å sitte og høre på alle de samtaler som blev ført om Jesus og de andre hellige. Det var jo den høie domstol som skulde avgjøre alt. Og dette råd var ofte en blanding av farissæere og saduceere, som bestod av prestene, skriftlærde og folkets eldste; ca. 70 ialt og som oftest var ypperstepresten leder eller ordfører. Yppersteprest skulde alltid være den eldste av Arons slekt, og derfor var ofte ypperstepresten av caduceerne, fordi disse alltid forsøkte å holde sig inne med romerne.

Jeg nevner dette for at vi bedre skal forstå, lære og kjenne den mann vi har for oss. Han var altså jødernes rådsman. Eller vi kan godt bruke et nutidens uttrykk (stortingsmann). Han var jo Israels lærer, en meget dyktig mann, som fremgår av beretningen. Det neste punkt var det at han benyttet natten, og det er jo mange som har stoppet op for dette, og de har villet ha det til at han skammet sig for å gå om dagen. Dette kan jo også bare være løst snakk, som er grepet ut av luften. Hvorfor han gikk om natten synes jeg er nokså lett å forstå, når vi bare leser litt i Guds ord om denne sak. Vi legger merke til i Guds ord at det var flere rådsmenn som trodde på Jesus, merk: i løndom. Og hvorfor hadde de sin omvendelse i løndom, Jo, av frykt for jødene. Jødene hadde kommet overens om å utstøtte alle de som bekjente Jesus som Messias.

Se bare hvad de gjorde med den blindfødte, fordi han bekjente Jesus. Ut av synagogen med ham. Jødene var et hårdnakket folk og det var ikke så godt å bekjenne Jesu navn, for det kostet hårdt på.

Nu synes jeg at vi klart kan forstå hvorfor Nikodemus benyttet natten for sin sjels frelse.

Nikodemus hadde ikke før talt med Jesus. Men han hadde det ytre kjennskap til ham. Han hadde sett disse guddomme!ige helbredelser, tegn og undere, så det var klart for Nikodemus at et almindelig menneske ikke kunde gjøre sådant. Det var absolutt guddommelig.

Da vi kommer så langt at vi erkjenner Guds almakt, da er jo allerede himmeldøren åpen for oss. Gud være takk!

Nikodemus, du må fødes på ny! Ja, men hvordan skal det gå for sig? Jeg er jo en gammel mann? Ja, her ligger hemmeligheten i frelsen; vi må fødes inn i Guds rike. Og det kan ikke forklares eller uttenkes.

Her strander den lærde med sin visdom. Her kommer det gode ord til nytte: «Han har skjult det for de vise og mektige, men åpenbart det for de fattige og umyndige. Det almindelige menneske kan ikke fatte de ting som hører Guds rike til, det er for dem en dårsak. Således var det med Nikodemus. Han begynte med sin forstand, hvorledes kan det gå for sig? Hvor mangen en gang har vi ikke stuset over dette spørsmål lik Nikodemus? Han med all sin lærdom og intelligens. En folkefører og lærer i Israel og ikke kan forstå dette. Vinden den blåser, vi hører dens susen, men vi vet ikke hvorfra den kommer eller hvorhen den farer. Således er det med hver den som er født av Anden. Hin minneverdige natt for Nikodemus blev nok en vending i hans liv. Det er nu stilt for Nikodemus en tid, vi hører ikke noe mere til ham.

Jesus dro op til Jerusalem til jøvalernes høitid i løndom. Der dukker han plutselig op midt i templet og lærer folket. Flere står spørrende og undrende hvor denne har sin lærdom fra. Han talte som den der hadde myndighet. Noen trodde på ham, andre tvilte. Skal vi i denne holde på vil han forføre alt folket og de vil begynne å tro på ham. Nei, la oss sende tjenerne ut for å gripe ham, og føre ham tilbake til oss. Tjenerne kom tilbake med uforrettet sak. Aldri er det noen som har talt som denne mann. Rådet harmedes og spurte tjenerne om også de hadde begynt å tro på ham. Har vel noen av rådsmennene trodd på ham?

Da er det Nikodemus trer frem til motforsvar for Jesus. Han hadde nok noen underlige følelser siden hin natt. Nikodemus hadde nok ikke gått tomhendt bort, men sæden hadde spiret. Gud være lov!

Vi ser ham frimodig trede frem i Det høie råd tross all motsigelse, han og spott og han sier: «Vår lov dømmes da vel ikke noen uten at man først har hørt ham og fått vite hvad han har gjort?»

De svarte og sa til ham: «Kan skje du også er fra Galilæa? Ransak, så skal du se, at ingen profet kommer fra Galilæa.»

Dette var den første tale vi hører som Nikodemus holdt i det høie råd til motforsvar for Jesus, som ganske visst var en frukt av hvad Nikodemus hadde lært hin natt.

Senere ser vi atter Nikodemus ved Jesu avskjedede legeme treder frem med balsam og velluktende urter for i fellesskap med Josef av Aramatæa og tilberede Jesu legeme som jødene hadde for skikk ved jordeferd.

Ja, må Herren få velsigne disse få bemerkninger jeg har gjort at det må bli til velsignelse og lærdom for oss.

Johan O. Johnsen.

Herrens røst.

Es. 40, 3—11.

Det er hans røst som roper i ørkenen, rydder Herrens vei, gjør vår Guds banede vei rett på den slette mark. Es. 40, 3. Hvilket herlig budskap som Esaias her har uttalt, eller rettere sagt hvilke profetier som han kom frem med. Fra Adams fall, ja straks derefter, begynte Herrens mi-

FOR FAMILIENS YNGSTE

Hvordan Ludvig Nommensen blev misjonær.

I det vestlige Holsten — syd for Danmark — bodde en gang en liten gutt hos sine fattige foreldre. Tørt brød og salt, bønner, erter, poteter og rugmelssuppe var den daglige kost hos dem. Om søndagen fikk de et litet stykke kjøtt — mest hestekjøtt — da var det riktig fint.

Men gutten blev frisk og sterk av denne kost, og han måtte tidlig gjøre nytte for sig.

Da han var 7 år gammel, måtte han passe gjess istedenfor å gå på skolen. Da han var 8 år, blev han færehyrde, og 10 år gammel blev han tjenestegutt hos en bonde.

Men 12 år gammel blev han overkjørt av en vogn og fikk begge benene sine ødelagt, og ingen der ute på landet forstod sig på å forb'nde ham ordentlig.

En onkel tok ham så med sig inn til en doktor i byen Bredstad.

«Dette er meget slem», sa doktoren da han tok den landlige forbindelse av, men heller ikke hans kur hjalp gutten noe, og han lå i over et år hjemme i sengen sin. En dag bad han moren om å få låne Bibelen, og nu leste han flittig i den så godt han kunde. En dag leste han Jesu ord i Joh. 14, 14: «Dersom I ber mig om noe i mitt navn, så vil jeg gjøre det.» Da ropte han på moren:

«Se, mor, hvad her står, tror du der kan skje nder enda?»

Moren svarte nglende: «Ja, det er jo Guds ord», men i sitt indre tenkte hun: «Men det var vel bare da Jesus levde på jorden, nu skjer der visst ingen undere mere.»

Men gutten trodde sikkert på ordet og begynte å be om å bli helt frisk, og så lovet han Gud, at hvis benene hans blev bra, vilde han gå til hedingene som han hadde hørt sin troende skolelærer fortelle om.

På denne tid var der en annen doktor som hadde begynt å ta sig av ham, og efter noen få dages forløp blev sårene meget bedre å se til, og om ganske kort tid kunde han begynne på skolen igjen. Han var sikker på at Jesus hadde hjulpet

sjonsvirksomhet iblandt menneskene, men de var sene til å høre det gode budskap, derfor måtte Herren slå kraftig til. Vi har lest om Noah, at han prediket i 120 år. Det var en lang tid; men ingen vilde høre røsten til folket, men det endte med at Lot måtte flykte.

Flere slike misjonstjenere kan opregnes, men det vil ta for megen plass. Herren sier igjennem sin tjener: Der er hans røst som sier: Rop, og han sa, hvad skal jeg rope? Alt kjøp er hø og alt dets fromhet er som blomster på marken. Es. 40, 6; 1. Petr. 1, 24, Salm. 103, 15—16. Høiet visner og blomsten faller av når Herrens And blåser derpå; ja folket er visselig hø. Vers 7. Derfor sier Herren videre så herlig i vers 9 (gammel oversettelse): Du, som bærer Zion et godt budskap, stig op på et høit berg, du som bærer Jerusalem et godt budskap, «høi din røst med makt, høi din og frykt ikke; si til Juda steder: Se eders Gud.

Hvilket budskap, hvilken røst og samtidig hvilken misjon: Å forkynde Herrens dyder, han som kalte oss fra mørket til sitt underfulle lys! Halleluja. Det var ikke sagt til englene, men til et menneskebarn. Og dog kom englene med det herlige budskap, som høres snart over hele jorderik:

han, og han var fast bestemt på at misjonær vilde han bli.

Men der var langt frem enda. Faren døde, og da måtte Ludvig som var den eldste — bare 14 år gammel — hjelpe til å tjene til mat og klær til familien.

Så var han igjen hos en bonde i 6 år og hjalp hele tiden sin mor og sine søsken.

Da han var blitt 20 år, sa hans mor til ham en dag: «Nu klarer vi oss nok, så du kan få gå som misjonær til hedingene hvis du enda har lyst til det.»

Om han hadde lyst! Det var jo det han hadde ventet på hele denne tid. Og Ludvig var ikke sen om å gjøre sig ferdig til å reise. Han hadde ikke mere å ta med enn det han fikk i en bytt, og med denne drog han freidig avsted til en liten ø hvor en fetter av ham var som matros, bodde.

Hvad der skulde til for å bli misjonær forstod ikke Ludvig riktig. Han tenkte det bare var å ta hyre som matros med et skib som gikk til fremmede land. Nå han så var kommet til et sted hvor det bodde hedinger, vilde han gå iland og preke for dem.

I havnen på den lille ø var der nok av skiber, men der var ikke plass på noen av dem for Ludvig. Derfor måtte han være tjenestegutt hos en bonde så lenge, for å tjene til livets ophold. Bonden hadde et skap med mange bøker, og disse lånte han gjerne til den flinke gutten som hadde slik lyst til å lære. Og Ludvig benyttet hvert ledig øieblikk han hadde til lesning.

Nu var det skikk i landet den gang at læreren om vinteren hadde en ung mann til å hjelpe sig på skolen med de minste barna. En slik plass fikk Ludvig. Før hadde hans arbeide vært å passe kjøer og feie i stallen. Nu skulde han ringe for skolelæreren med kirkeklokkene både ved solopgang og solnedgang, skjære til gåsefjær som de brukte å skrive med den gang, holde veggtavlen ren, lese og skrive med de små og være nyttig for læreren hvor han kunde. Men han leste fremdeles selv også i hver tredje stund han hadde.

BARNERØSTEN

Fritt evangelisk barneblad. Utkommer hver uke (undtatt sommerferien) i 4-sidig format. For enkelt eksemplar koster bladet kr. 1,50 pr. år. De derimot som stiller 100 eksp. og derover, får bladet for kr. 1.00. Altså: 2 øre pr. eksp. Skriv efter nærmere opplysning og prøvenummer til «Barnerøsten» eksped., postboks 22, Sarpsborg.

Bestilles i alle landets postanstalter.

En dag spurte presten ham hvilken minar han skulde reise til, og da svarte han at han ikke skulde bli lærer, og gjerne vilde lære så meget som han kunde om Jesus og til hedingene som misjonær. Presten så forundret på ham og sa: «Men da må De jo først på en misjonærskole.»

«Hvad er en misjonærskole?» spurte Ludvig. «Jeg har aldri hørt om en misjonærskole.»

Den vennlige prest tilbød da å vise ham så han kunde komme inn på skolen hvor han kunde lære å bli misjonær.

Og Ludvig kom inn på misjonærskolen i Barmen og fikk en god utdannelse. Hvad tror dere så det blev av den ivrige unge mann? Det blev den misjonær Ludvig Nommensen som her levde blandt de ville Battafolk på Sumatra, syd for Bak-Indien. Der han gjorde et velsignet og stort arbeid som bar rike frukter.

De vilde drepe ham da han kom til hedingene og gjorde dem kristne. Men Gud bevarte ham, og han fikk på gang erfare at det var sant det som han hadde trodd på i sin barnetid at Gud kan gjøre undere i oss som han hadde trodd på i sin barnetid. Et lett og en hove er en hove Du ber om på hos den løper du str ikke mer på er lettsindig du har villt Dette er f hvem det er og forbindel ke vil leve e behøver jo ren er med med ham, m ter verden, f Herren å m dig.

Da han døde i 1918, var der 180 kristne, og der var stor sorg blandt takerne over å miste sin trofaste og åndelige far.

I MISJONS-RØSTEN

ekspedisjon kan bestilles: En aktuel bok:

VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN?

Av Stefan Trøber. Boken inneholder korte, vekker betraktninger, en gripende fortell om en ung pikas full i synden og andre småstykker. Boken koster kr. 0,75 pr. eksp. porto.

VAK av M. Støve har et ord til alt G folk i denne tid.

Kan bestilles hos forfatteren, adr. Volda, Søndmør. Pr. kr. 0,80 + porto kr. 0,2.

AIDA MARGARETH, en ypperlig barnebok, skrevet av døde fru Seehuus. Boken er også med utbytte av vokstest. Pris: 80 øre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passende til utdeling av ufrelste. Pris: kr. 1,50 for hele. Sendes mot forskudd eller postkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker. «Misjons-Røsten», postboks Sarpsborg.

Utgitt ved en redaksjonskomité

Sarpsborg, Glommens trykkeri

NUMMER

Den H

Sa

Kostelig fund med J Guds salved bringer dem hans disiple delaktige i de prestekall m gripe våre H dig innprent skal nevne i hinder for Hellig And.

Mangei på i bønner.

Noen ber, men de gjør det alvor. enn en uthø misjonær Ludvig Nommensen som her levde blandt de ville Battafolk på Sumatra, syd for Bak-Indien. Der han gjorde et velsignet og stort arbeid som bar rike frukter.

De vilde drepe ham da han kom til hedingene og gjorde dem kristne. Men Gud bevarte ham, og han fikk på gang erfare at det var sant det som han hadde trodd på i sin barnetid.

Et lett og en hove er en hove Du ber om på hos den løper du str ikke mer på er lettsindig du har villt Dette er f hvem det er og forbindel ke vil leve e behøver jo ren er med med ham, m ter verden, f Herren å m dig.

Da han døde i 1918, var der 180 kristne, og der var stor sorg blandt takerne over å miste sin trofaste og åndelige far.

VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN?

Av Stefan Trøber. Boken inneholder korte, vekker betraktninger, en gripende fortell om en ung pikas full i synden og andre småstykker. Boken koster kr. 0,75 pr. eksp. porto.

VAK av M. Støve har et ord til alt G folk i denne tid.

Kan bestilles hos forfatteren, adr. Volda, Søndmør. Pr. kr. 0,80 + porto kr. 0,2.

AIDA MARGARETH, en ypperlig barnebok, skrevet av døde fru Seehuus. Boken er også med utbytte av vokstest. Pris: 80 øre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passende til utdeling av ufrelste. Pris: kr. 1,50 for hele. Sendes mot forskudd eller postkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker. «Misjons-Røsten», postboks Sarpsborg.

Utgitt ved en redaksjonskomité

Sarpsborg, Glommens trykkeri